

Mats Lönnerblad

Skogsvägen 19 B 183 55 Täby Mobil 070-5524500.

E-mail: abcdlonnerblad@hotmail.com

EU-domstolen

Palais de la Cour de Justice
Boulevard Konrad Adenauer
Kirchberg
L-2925 Luxembourg

Anmälan om överträdelseförfarande, talan om ogiltighetsförklaring samt begäran om skadestånd från staten för den onödiga tidspillen och rättegångskostnader (tidsåtgång) Mål T 391-15 i Uddevalla tingsrätt och överklagande till Hovrätten för Västra Sverige.

Anmälan om överträdelseförfarande: De nationella domstolarna ska se till att EU-lagarna tillämpas korrekt, men kan tolka dem olika. Om en nationell domstol är osäker på hur en lag skall tolkas eller om den är giltig, skall Högsta domstolen (HD) begära förhandsbesked. Eftersom det aldrig gjorts någon ordentlig prövning i hovrätten gör vi nu själva en anmälan till EU-domstolen genom bland annat begäran om prövning av att överklagande i andra rättsinstans som nekats prövning utan motivering i hovrätten i Mål T 391-15 samt prövning av de allvarliga rättegångsfel i Mål T 391-15, där prövningstillstånd, som aldrig har beviljats i andra rättsinstans.

Begäran om ogiltighetsförklaring: - Vi anser att Sverige som EU-land inte har följt EU:s lagstiftning och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna (EKMR) eller Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen). Därför yrkar vi att EU-domstolen även inleder med talan om ogiltighetsförklaring. Om Sverige anses skyldigt måste svenska staten genast rätta till felen, vilket inte har skett i detta mål, trots påpekande om både jäv och rättegångsfel i målet som aldrig åtgärdats.

Yrkande om skadeståndstalan: Eftersom käranden som privatperson och företagare lidit skada av att vare sig tingsrätten i Sverige i dessa mål aldrig följt Avtalsrätten, begått avtalsbrott och brott mot EU:s direktiv och Europakonventionens bestämmelser och att överklaganden till nästa rättsinstans aldrig har prövats i sakfrågorna utan någon motivering.

Vad som också framgår i Mål T 391 - 15 att domaren i målet, den Tf Lagmannen Arne Åkersröm i Uddevalla tingsrätt, både begått allvarliga rättegångsfel och visat sig jävig genom att inför kommande huvudförhandling och i mellandom, genom att inte tillåta kärandena i målet vare sig få tillgång till den bevisning som skulle finnas tillgänglig enligt avtal eller tillåta förhör med svaranden inför mellandom som och kommande huvudförhandling, genom att påstå att bevisningen inte inlämnats i tid, när det i själva verket är på det viset att svaranden genom tillåtel från referenten i målet under hela processen undanhållit kärandena alla bevisning som inte kunnat inlämnats i ett tidigare skede.

Hovrätten i Sverige, har som andra rättsinstans inte prövat målet eller vidtagit åtgärder för att följa Europarätten, EU:s direktiv och Europakonventionen yrkar vi att svenska staten betalar skadestånd till käranden både som företagare och privatperson..

Vad Mål T 391-15 handlar om är att tingsrätten inte beviljat uppenbara krav på editionsförelägganden i målet och att målet inte heller prövats i genom överprövning i nästa rättsinstans. Tingsrätten har också i Mål T 391-15 brutit mot Lag (1991:351) om handelsagentur.

I § 14 Lag (1991:351) om handelsagentur framgår tydligt att: "Agenten har rätt att från huvudmannen få alla upplysningar som denne har tillgång till och som agenten behöver för att kunna kontrollera om provisionerna innehåller de provisionsbelopp som är intjänade."

Eftersom svaranden i Mål T 391- 15 återgått till ursprungsavtalet redan i första avtalet innebär detta att avtalen är agentavtal, vilket Uddevalla tingsrätt borde ha kunnat konstatera redan i ursprungsavtalet, men inte uppmärksammat i förlängningsavtalet, där svaranden återgått till det ursprungliga avtalet, men slutat att redovisa all provision i strid med avtal.

I § 31 framgår att: "Agenten förlorar sin rätt till avgångsvederlag, om han inte ett år från det avtalet upphör meddelar huvudmannen att han kräver sådant vederlag. Den Tf Lagmannen Arne Åkerström skriver i sin mellandom i Mål T 391 att ursprungsavtalet därför skulle vara preskriberat, vilket inte stämmer. Begäran om avgångsvederlag har bevisligen skett under pågående avtal som gäller fram till 2019-12-31 men aldrig följts av svaranden i målet.

När det gäller Mål T 391-15 finns ett avtal mellan bägge parter som möjliggör att kärandena äger rätt att granska motpartens bokföring, vilket aldrig tillåtits. Domstolen påstår att ärendet är preskriberat, när det gäller första avtalet, trots att det handlar om ett 10-årsavtal och ett handelsagenturavtal där svaranden återgått till ursprungsavtalet, varför ärendet aldrig kan vara preskriberat.

Det är redan bevisat att svaranden aldrig uppfyllt sina förpliktelser redan i ursprungsavtalet för att sedan påstå att granskningen inte gjord eftersom den skulle vara hemlig, trots att svarande godkänt avtalet mellan parterna,

Därför borde editionsföreläggandet tillåtits. Skadeståndsanspråken över en period av 10 år är cirka 10 miljoner kronor exklusive ränta och processkostnader i Mål T 391-15 efter 10 års avtalsbrott och fem års processande i ett mål som innehåller mer än 300 inskickade aktbilagor. Den senaste aktbilagan bifogas.

Mellandomen har överklagats i högre instans. Hovrättens för västra Sverige i en mellandom i Mål 391- 15 som inte ger inte svar på några frågor eller prövar målet vilket betyder att mellandomen aldrig kunnat avgöras på ett korrekt sätt i nästa rättsinstans.

När det gäller Mål T 391-15 är målet fortfarande efter fem års processande och mer än 300 aktbilagor inte kunnat prövas genom huvudförhandling i någon rättsinstans eftersom domstolen aldrig beviljat överprövning i en felaktig mellandom och huvudförhandling därför fortfarande inte kunnat äga rum i tingsrätten.

Motiveringen att inte pröva i hovrätten Mål T 391-15 förklarar hovrätten för Västra Sverige att "Ett beslut genom vilket framställt editionsföreläggande har avslagits får inte överklagas särskilt. Hovrätten avvisar därför överklagandet." All motivering saknas.

I Mål T 391 -15 har vi redan kunnat bevisa att svaranden begått avtalsbrott redan från inledningen av samarbetet och att detta har skett i strid med avtalslagen, EU rätten, Europakonventionen och rättegångsbalken vilket såväl kändenas revisor och bokföringsbyrå intygat. Trots detta tillåts kändena inte granska svarandens bokföring i enlighet med EU-rättens direktiv. Sedan den 1 januari 1995 gäller EKMR som svensk lag (lag 1994.1219). År 1995 var också det år som Sverige gick med i Europeiska Unionen, vilket var en bidragande orsak till att Sverige valde att inkorporera EKMR just 1995.

Under ett kvarts sekel har jag varit verksam som styrelseledamot i Styrelsen för Medborgarrättsrörelsen i Sverige, författare i finansrätt och skrivit 8 böcker och hundratals artiklar i svensk fack, lokal och rikspress, som numera används i forskningen, om fall där Sverige vare sig följer Europadomstolens direktiv och EKMR:s beslut. I Mål 391-15 upplever jag hur svensk rätt vare sig följer de beslut som Europadomstolen beslutar genom sina direktiv och som i många fall jag skrivit om aldrig prövas i ens andra rättsinstans inser jag att Sverige måste följa Norges exempel och pröva både brottsmål och tvistemål i två rättsinstanser.

Vad detta mål handlar om är samma sak som borde kunnat avgöras på 3 månader i stället för 5 år. Mål T 391 - 15 handlar om ett mål där tingsrätten från början borde ha följt avtalet mellan parterna som inskickats både till Stockholms tingsrätt, Hovrätten för Västra Sverige, och Högsta domstolen utan att någon domstol brytt sig om att tolka avtalens betydelse och när avtalsbrottet skedde.

För att garantera att rättssäkerheten följs så bedöms rättegångar utifrån ett antal kriterier, Rättegången ska vara rättvis och offentlig, opartisk och oavhängig samt att rättegången ska ske inom skälig tid vilket framgår i 2 kap 11 § i Regeringsformen (RF) vilket inte skett i denna rättegång.

Rätten till en rättvis rättegång fastställs också i artikel 6 EKMR. Bestämmelsen om en rättvis rättegång i 2 kap 11 § är tillämplig på alla typer av rättegångar, som Sverige fortfarande inte följer. Därför yrkar undertecknad nu som ombud i det mål där jag företräder kändena att Europadomstolen är behjälplig att rätta till de grova rättegångsfel som ägt rum i Mål T 391-15 så Sverige följer samma rättsregler som gäller inom hela EU, men fortfarande inte följs i Sverige och att målet tas om från början, på grund av de många rättegångsfel som framgår av våra aktilagor och att svenska staten svarar för kändenas hittillsvarande tidsåtgång och alla egna rättegångskostnader.

Stockholm 2020-04-15

Mats Lönerblad

Ombud för kändena i Mål T 391-15

Bilagor:

Beslut från Hovrätten för Västra Sverige och de senaste inskickade aktilagan till Uddevalla tingsrätt. Aktilaga 310 som inkom till Uddevalla tingsrätt 2020-04-07.